

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an . . . . . 150 Lei

Pe jumătate . . . . . 75 Lei

In America pe an 2 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI”, Blaj, Jud. Târnava-mică

Director ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

O pildă mult grăitoare

Pentru cei cari năvălesc astăzi la orașe dela coarnele plugului și se lasă robiți de viața înșelătoare a petrecerilor și ispitelor, pierzându-se pentru ai lor și pentru neam

De A. MELIN

In zilele trecute am avut aici, la Blaj, un oaspe drag dela București. Om de carte și de înaltă învățatură, care conduce o foarte însemnată direcție din ministerul școalelor și al bisericii. Slujba sa îl pune în legătură, zi de zi, cu tot ceea ce se face în lungul și latul țării pentru luminarea și învățatura poporului. Dar nu numai slujba pe care o poartă, ci și inima și sufletul său îl leagă de popor, căci însuși este coborât dintr-o veche familie de ciobani români, cari, plecând din părțile Branului în timpuri demult apuse, au cutrierat munți și văi nenumărate cu oile și cu vitele lor. Moșii și strămoșii săi au trăit și au murit în bătaie de vânt, pe muchi de dealuri și pe întinderile nesfârșite ale câmpiilor înșorite.

Și azi, prietenul nostru dela București, cu toată învățatura înaltă pe care o are, se simte mai legat de popor, de oamenii cu gluga mițoasă și cu cămașa albă, decât de negrețele orașelor. Dacă ați avea norocul să-l întâlniți și să-l cunoașteți, ați vedea cum îi strălucesc ochii când aude o frântură de doina, o cimitură înțeleaptă, ori când vede o cheutoare înflorită, sau un opreg frumos, împodobit de mâna meșteră a țărâncii noastre. Și cum se bucură, când i-se spun vești bune despre cei ce trăiesc pe urma sapei și a oilor dătătoare de dulceață!

Având pe acest prieten scump între noi, multe am mai povestit și am pus la cale, ca oamenii cari se potrivesc la suflet și la vorbă. Socotit-am năcazurile și durerile zilelor de astăzi; luat-am la răspăr și cele bune și cele rele, cautând să strecurăm o brumă de folos din vorbele noastre și să ne întărim în lupta orâncenă, pe care toți trebuie să o purtăm cu aleanurile și cu scăderile vremii. Durerea noastră s'a îndreptat, firește, mai întâi spre cei mulți și marunți cari asudă din greu să hrănească lumea, și printre cari se sbat și atâția dintre părinții, frații, verii și cumetrii noștri.

Unul dintre noi povestea, cum, în satul lui de naștere, dela un timp încoace, rămân tot mai multe ogoare pustii, tot mai dese poloage năpădite

de buruieni, de spini și de polomidă. Stăpânii acestor ogoare au pus plugurile la umbră, au aruncat sapele și coasele în poduri întunecoase și au dat navală spre orașe, să poarte postavuri negre și să manânce pită domnească. Te cuprinde jalea, când strabați vara hotarele multora dintre satele noastre. Și ici și colo vezi câte-o șirincă de loc parăsită, pe care cresc brusturii și ciulinii, spre bucuria vulpilor și a sobolilor. Auzi că și Nastase al Danului, și Toma lui Grigoraș, și Vasile al Oproaii, au parăsit satul din primăvară și s'au dus ba la București, ba la Constanța, să-și încerce norocul, să facă bani și să trăiască boerește! Mulți își lasă și copiii pustii pe la rudeni, și pleacă cu neveste cu tot. Unii mai vin toamna să-și adune copilașii de pe drumuri și să-i îmbrace și pe ei în țoale domnești, de le stâlcesc fapturnile în sdrențe și în țipici. Tot mai mulți sunt copiii prin comunele noastre, cari nu mai aduc a viața românească, ci par'că sunt pui de honți blegi și tonți...

Unii plugari, rupți de satul și de meseria lor veche, nici nu se mai întorc la vetrele parăsite, ci se pierd în negura marilor orașe și rămân acolo, înghițiți pe vecie de necunoscut și de întunerec. Iar de se întâmplă totuși să revină, după 5—10 ani, se uită cordiș la poarta părintească. Și-au schimbat portul, și-au schimbat și sufletul. Satul nu le mai miroasă bine și opinca le pute.

Acestea constatări ne îndurerează pe toți și oaspele dela București privește trist în pământ, apoi zice, cu sfâșiere multa:

— Așa o să ne pierdem cu toții, și pulbere se va alege, și de țara și de nația noastră!

Insa tot cărturarul dela București ne îmbunează iarăși. Și zice:

— Sa vedeți, prietenii mei, că a mai rămas totuși și judecata dreaptă în mintea românului. Am eu o pildă, chiar în casa mea dela București, unde îmi duc zilele cu familia, cu nevasta și cu copiii. Femeia noastră din casa este o ardeleanca, din părțile Sătmăruului.

Slujnică bună și credincioasă cum nu se mai află. O chiamă Maria. Femeie harnică și cinstită. Zice că acasă, în satul ei, are soț cu credință și copii. Le scrie în fiecare Duminecă și sărbătoare. Ii iubește mult și îi pomenește într'una.

— Și să mai vedeți ce se întâmplă: Maria asta a noastră dumineca după masă are liber, ca toată lumea, slobod să meargă unde-i place, să se plimbe și să petreacă. Nimeni n'o oprește, nimeni nu-i închide ușa. Și Maria asta nu merge niciodată, nicăiri. Abia într'un rând au târât-o fetițele mele la un cinematograf și când s'a întors părea că-i tot plouă și-i ninge. Deatunci nici atâta nu mai iasă de-acasă.

Odată i-am și zis:

— Mai ieși Mario, și tu, cu copiii, la un teatru, la un cinematograf. Ști, acolo, unde vezi chipuri frumoase și auzi muzici cântând. Uite, îți dau bani de bilet!

— Să nu se supere domnu, dar nu mă duc.

— Nu te duci? Și de ce, mă rog?

— Păi, eu n'am venit la București să petrec. Și dacă m'oi învăța cu petrecerile de aici, cum oi mai putea eu să mă întorc în satul și la copiii mei? Că eu acolo vreau să trăiesc și să mor. Aici am venit de trudă și de năcaz...

Maria asta, o biată slujnică într-o casă boerească dela București, este cea mai cuminte femeie dintre câte am văzut eu în viața mea! — spune prietenul nostru cărturar din capitala țării. Ea, cu judecata ei simplă, țărânească, a simțit marea poruncă a tuturor vremurilor și știe care-i calea cea bună: fericirea este acolo unde e inima omului și unde sunt rădăcinile lui, între ai săi. Ea profită de oraș, ca să poată trăi mai ușor acolo, unde a crescut și și-a croit rosturile dela început. În lumea pe care o cunoaște. Ea, când își va face sumulița, se va întoarce de unde a plecat și va fi fericită.

In zilele de astăzi câți n'ar trebui să facă ca dânsa!

Banii de 20 și 5 Lei. Ministerul de finanțe a trimis un ordin circular administratorilor financiare, prin care li-se spune că numai banii de 20 Lei, cu chipul Marelui Voevod Mihail, se vor retrage din circulație, pe ziua de 1 Aprilie. Banii de 5 Lei, cu chipul Marelui Voevod Mihail, rămân în circulație până se vor putea înlocui cu alți bani de câte 5 Lei, cari poartă chipul M. S. Regelui Carol II.

Isus ca proroc

În Evanghelia din Dumineca a treia a postului mare (Marcu 8, 34—9, 1), Domnul nostru Isus Hristos zice, tocmai la sfârșit: »Amin, zic vouă, sunt oarecari din ceice stau aici, cari nu vor gusta moartea, până când nu vor vedea împărăția lui Dumnezeu, venind întru putere«.

Toți tâlcuitorii sfintei Scripturi sunt de părerea că aici Domnul nostru Isus Hristos procește, înțelegând sub »a vedea împărăția lui Dumnezeu venind întru putere« dărâmarea Ierusalimului, care s'a întâmplat la anul 70 după Hristos, pe când încă trăiau mulți din ceice erau de față la această vorbire a lui Isus, între ei și sf. Ioan Evanghelistul. Abia atunci au putut vedea Jidovii că Isus este proroc și prin urmare Dumnezeu adevărat.

Tocmai de aceea e bine să vedem și noi astăzi, întrucât a fost Isus și proroc.

De fapt Isus a fost proroc. El a prorocit, la Luca 13, 32—33, *că va fi omorât în Ierusalim și s'a numit totdeauna și proroc: »Mergeți și spuneți vulpei aceleia (e vorba de Irod): iată scot dracii și fac vindecare, astăzi și mâne, și a treia zi mă voi sfârși. Însă mi-se cade astăzi și mâne și după aceea a merge, căci nu este cu putință să piară proroc afară din Ierusalim«.*

Când a fost vorba să-și plătească darea zis-a lui Petru: »Du-te la mare, aruncă unghița, și peștele, pe care-l vei prinde întâi, ia-l și deschizând gura lui, vei afla un statir (un ban care avea valoare cam de 160 Lei); acela luându-l

dă-l lor pentru mine și pentru tine« (Mateiu 17, 27).

A prorocit, la Mateiu 20, 18 și 19, *că va fi omorât, dar' a treia zi va învia: »Iată ne suim în Ierusalim și Fiul omului se va da arhierilor și cărturarilor, și-l vor judeca pe dânsul spre moarte, și-l vor da păgânilor să-l batjocorească și să-l bată și să-l răstignească, și a treia zi va învia«.*

A prorocit că *Iuda îl va vinde. »Amin, amin zic vouă: unul din voi mă va vinde« (Ioan 13, 22), iară celce se culcase pe pieptul lui Isus, a zis lui: »Doamne, cine este?« Răspuns-a Isus: »acela este, cui voi da bucătura întinsă«. Și intingând bucătura, o a dat lui Iuda alui Simon Iscarioteanul«.*

Prorocitu-i-a lui Petru că *de trei ori se va lepăda de el: »Adevăr grăiesc ție, că în această noapte, mai înainte de cântatul cocoșului, de trei ori te vei lepăda de mine« (Mateiu 26, 34).*

După învierea sa, i-a prorocit lui Petru că *va muri răstignit pe cruce, iară lui Ioan că va muri cu moarte nesilnică: »Amin, amin zic ție (lui Petru): când erai mai tânăr, te încingeai însuși și umblai unde vroiai. Iară dacă vei îmbătrâni întinde-vei mâinile tale, și altul te va încinge și te va duce, unde tu nu vei vrea. Iară aceasta a zis, însemnând cu ce moarte va preamări pe Dumnezeu. Și acestea zicând, i-a zis lui: »vino după mine« (fii și tu răstignit ca mine). Iară întorcându-se Petru, văzut-a pe ucenicul pe care-l iubea Isus, mergând după el, carele se și culcase la cină pe pieptul lui și zisese: »Doamne cine este celce va să te vânză?« Pe acesta văzându-l Petru, zis-a către Isus: »Doamne, dară cu acesta ce va fi?« Zis-a Isus lui: »De voi vrea să rămână acesta până voi veni, ce-ți pasă ție? Tu vino după mine«. Deci a ieșit cuvântul că ucenicul acela nu va muri« (Ioan 21, 18—23).*

A prorocit dărâmarea Ierusalimului:

»Și ieșind Isus din biserică, mergea. Și s'au apropiat ucenicii lui ca să-i arată zidurile bisericii. Iară Isus a zis lor: »Vedeți aceste toate? amin zic vouă, nu va lăsa nici piatră pe piatră, carea nu va dărâma« (Mateiu 24, 1—2), iară la Mateiu 24, 34 zice: »Amin zic vouă, nu va trece neamul acesta, până când vor fi aceste toate«. Acelaș lucru îl spune și în evanghelia de astăzi: »Amin, zic vouă, sunt oarecari din ceice stau aici, cari nu vor gusta moartea, până când nu vor vedea împărăția lui Dumnezeu, venind întru putere« (Marcu 9, 1).

Prorocit-a că *Evreii se vor împărși pe întreg rotogolul pământului. »Iară va celor ce vor avea în pântece și celor ce vor apleca în acele zile: căci va fi nevoie mare pe pământ și mânie pe poporul acesta. Și vor cădea sub ascuțitul sabiei și se vor duce robi întru toate neamurile. Și Ierusalimul se va călca de păgâni, până se vor umplea vremurile neamurilor« (Luca 21, 23—24).*

Prorocit-a că *biserica se va lăși întru pe întreg rotogolul pământului: »Și altă zi voi veni și voi lua casa mea și o voi zidi pe temelii și pe acelea mi-se cade a le aduce, și glasul meu vor auzi: și va fi o turmă și un păstor« (Ioan 10, 16).*

Aceasta o înțelege când, la Mateiu 13, 31—33, aseamănă biserica sa »grâmbulului de muștar pe carele, luându-l omul, l-a sămănat în țarina sa, carele este mai mic decât toate sămânțele, iară dacă crește este mai mare decât toate verdețurile și se face copac, încât vin paserile cerului și se face copac, încât vin paserile cerului și locuiesc în ramurile lui« și »aluatule pe care, luându-l muierea, l-a ascuns în trei măsuri de făină, până ce s'a dospit tot«.

Prezis-a *prigonirea apostolilor: »Scoate-vă-vor din săboare, și va veni vremea că tot celuice vă va ucide pe voi, i-se va părea că închinăciune aduce lui Dumnezeu« (Ioan 16, 2).*

Dacă Isus Hristos ar fi fost numai om, cum zic bolșevicii de astăzi, de unde

Foița „UNIRII POPORULUI“

Imn (Primăverei)

Neaua se topește
Câmpul înversește
Cerul e senin
Soarele-i deplin.
De-acum primăvară
Vino iar în țară,
Căci cu bucurie
Și cu veselie
Noi te salutăm
Și'n cor îți cântăm:
»Fii bine venită,
Fii bine sosită,
Scumpă primăvară.
Pela noi prin țară«.

Zehan D.

Partenie filozoful

Mai rar om care să cunoască pe alți oameni ca badea Partenie Gurgui. Despre ori și cine, dela prima vedere, îți spunea și cum stă inima din el — cum e vorba. — Și rar de tot dacă da greș. După vorbă, după mișcare, după privirea ochilor ori după strânsul buzelor și deschiderea gurii, el putea să-ți spună despre cutare om că e harnic ori e lenș, vor-

bește adevărul, ori mințește, e deschis la inimă și face cecece zice, ori e închis și dosnic, și una zice și alta face. Știa apoi să dea și altora sfaturi și învățături cum să cunoască pe oameni, și din pricina asta satul îl și poreclise »Filozoful«.

El nu se supăra de loc de porecla lui, care i-se și potrivise de minune, căci badea Partenie Gurgui era într'adevăr filozof. El nu vorbea fără să se gândească mai întâi ce rost vor putea să aibă vorbele lui. Niciodată pe el nu-l scâpa gura, nici nu-l lua pe dinainte, cum păteau adeseori alții, cari se gândeau numai după ce au slobozit vorba din gură. Aceștia — zicea Partenie, — sunt oameni târziu la gândire și slobozi la limbă, a căror minte umblă cu mult mai încet și mai greoi decât limba. La omul cuminate și înțelept, gândul și mîntea umblă mai iute, iar limba mai încet. Limba adevărată trebuie să aibă numai slujba aceea, ca să spună numai ce i-a poruncit mîntea: dar nu să hodorogesească ea numai așa, înainte ca mîntea să-i fi poruncit, că atunci de bună seamă că va spune prostii, de cari îi va părea rău, îndată ce mîntea va băga de seamă.

Așa era firea badii Partenie. Mîntea lui era ageră, gândul sprinten, iar limba supusă minții. Când vorbea cineva, — ori cine ar fi fost —, el asculta cu răbdare, și de pe figura lui nu puteai cunoaște dacă îi place ori nu, sau de crede ori nu crede ce spune acela. Îl lăsa să gate, apoi răspundea el, frumos și cumpănit,

de gândeai că citește din sfânta Evangheliă — Mai copii — zicea el bărbaților mai tineri și tuturor acelor cari ascultau cu drag vorbele lui cele înțelepte, vrând să învețe și să citească ceva dela el. — Țineți minte întotdeauna cuvintele acelea de înțelepciune dumnezeiască ale sfintei Scripturi: — Din prisosința inimii grăiește gura.

Da-ar fi omul cât de tainic, cât de dosnic și cât de ascuns, totuși trebuie să arate ceva și în afară din cecece gândește în inima lui ori cel puțin trebuie să arate, ori din vorbe ori din semne, ori din mișcările mânilor, ori al ochilor, ori al buzelor, — că una zice și alta gândește. Trebuie însă să fi cu băgare de seamă și cu luare aminte, ca să prinzi acele semne și să le cumpănești bine; să nu fi niște băgător de seamă, ca acela care a intrat în casa cuiva, și nu știe ce culoare avea ușa pe care el însuși a deschis-o.

Când cineva îți vorbește cu un zimbet forțat — și se poate vedea când e forțat, și e mai urât decât cel care vine de voia lui, — să știi că omul acela numai de silă vorbește cu tine, de silă și fără plăcere, dar pentru să ajunge un scop oarecare, se silește să-ți arate cecece în inima lui nu e, și de aceea e strâmbă ca să te facă pe tine să crezi că e binevoitor.

Dacă cineva vorbind cu tine, se uită la alții, ori le face semne din ochi ori din gură să știi că acela e mincinos și prefăcut, și că

le-ar fi știut el toate acestea, cu mult înainte de a se întâmpla? Unde se mai află om în lume, care să poată proroci ca Isus? Minunea aceasta a prorociei îl arată stăpân al vremii și al lunei întregi, adică Dumnezeu adevărat,

Cu tot dreptul, a mărturisit deci Petru zicând: »Tu ești Hristos, Fiul lui Dumnezeu celui viu» (Mateiu 16, 16) și Toma, la Ioan 20, 28: »Domnul meu și Dumnezeuul meu», iară și Pavel: »Intru dânsul s'au făcut toate cele din ceruri și cele de pe pământ, cele văzute și cele nevăzute... și el este mai înainte de toate, și toate intru dânsul sunt așezate» (Coloseni 1, 16—17) și »intru dânsul locuiește toată plinirea dumnezeirii trupești» (Col. 2, 9).

Să i-ne rugăm deci, mai ales acum, în acest post mare, cu toată căldura inimii ca să ne mântuiască pe noi, să ne dea harul său ca să ne putem recunoaște și spovedi păcatele; să ne învrednicească a ne împărtăși cu vrednicie cu preacurat trupul și preaprețios sângele său; să ne apere țara de primejdii; să-i dea Regelui nostru gânduri cât mai bune în cărmuirea acestei țări; să ne dea conducători tot mai buni, ca să trăim neturburați de atâtea necazuri și nevoi în această țară creștină. Și, dacă ne vom ruga cu inimă curată și cu dragoste nefățărâită față de el, ne va asculta cu siguranță.

Părintele IULIU

Nenorocire la o nuntă. În Țigănești (jud. Muscel) s'a întâmplat o mare nenorocire la casa unui sătean, care tocmai își mărita pe cea mai mare dintre fete. În tolu nupții, sărind o scântee dela bucătărie, s'a aprins casa pe nuntași. Oamenii au fugit afară călcându-se unii pe alții. În patul după ușă se aflau însă trei copii, două fetițe și un băiat. Cel doi mai mari au fugit la urmă și ei afară prin flăcări. Fata cea mai mică însă, în etate de 12 ani, n'a putut și a fost înăbușită de fum și arsă de vie. Astfel nenorocirea se vede, că nu-și poate alege locul.

Noutăți politice din țară și străinătate

La ce mai lucrează Parlamentul.

După lege, Parlamentul ar fi trebuit să se închidă la 15 Martie. Ar fi fost firesc ca domnii miniștri și domnii parlamentari să se grăbească cu votarea legilor, să nu mai fie lipsă de prelungirea ședințelor Parlamentului. S'ar mai fi cruțat astfel câteva milioane. Dar fiindcă multe din ședințe se pierd cu vorbărie goală, a fost lipsă de o prelungire până la 8 Aprilie.

La Camera s'a votat cu 142 voturi contra 57 (va să zică 199 deputați, din 387 câți sunt) *întregirea legii pentru asigurarea liniștelor publice*, zisă în trecut legea Mărzescu, iar acum legea Mironescu, după numele dlui ministru de interne, care a prezentat-o. — Dela Camera aceasta lege a trecut să fie votată și de Senat.

Parlamentul a mai votat noi taxe asupra automobilelor. — Camera a început discutarea în secția a noului *proiect de buget*. D. Madgearu a făcut o lungă dare de seamă asupra noului buget, alcătuit de Dsa. A arătat între altele că bugetul anului 1933—34 este de 22 miliarde și că s'a îngrijit să se plătească prin casa de amortizare și restanțele mai vechi de 31 Decembrie 1931, și cari se ridică la 7,464,000,000 Lei. Acestea se vor plăti din restanțele de impozite ale statului, cu ajutorul unor bonuri de impozit, cari se vor primi în restanțe de dare către stat și comune.

D. Madgearu are vrednicia că în noul proiect de buget a trecut amănunțit toate datorile statului și tot ce are de primit statul.

Dsa s'a îngrijit să ia în buget sumele de lipsă pentru trebuințele tuturor ministerelor. O grijă deosebită s'a avut față de ministerul armatei și al agriculturii.

Înainte de închiderea Parlamentului e vorba să se voteze și o nouă lege a converșiunii.

Alegeri comunale la Cluj.

Luni, în 6 Martie s'a făcut la Cluj votare, pentru alegerea noului consiliu comunal. S'au depus 4 liste. Prima a partidului național-țărănesc laolaltă cu ungurii, evreii și socialiștii, a doua a liberalilor cu oamenii dlui Cuza — zisă lista blocului românesc, a treia încercă o listă românească (liga) și a patra a meseriașilor. Se vede că lumea s'a cam săturat de alegeri, căci din 27 mil de alegători n'au votat decât vre-o 8 mil. Din cele 8 mil de voturi, cam jumătate le-a luat lista primă, câpătând 24 locuri de consilieri, iar lista blocului românesc a luat 12 locuri. Național-țărăniștii și tovarășii lor nu sunt mulțumiți cu voturile primite.

Gazetele din Cluj spun că alegerea va fi contestată (apelată), pe motivul că s'ar fi făcut abuzuri (călcări de lege). Și e de mirare, că de aceste călcări de lege se plânge chiar ziarul guvernului „Patria”, care învinovățește pe funcționarii dela Primărie că ar fi făcut lucruri neiertate.

Cetind acestea te întrebi cu mirare: Primăria din Cluj n'are stăpân? ori dacă are, ce păzește? E adevărat că un om nu poate fi deodată în două locuri: și deputat la Bu-

în inima și în mintea lui nu este nimic din cele ce îți spune ție. Să nu-l crezi.

Dacă cineva numai așa din bun senin și-se arată mare binevoitor, îndemnându-te să faci un lucru, la care tu nu te-ai fi gândit; ori fără să-l fi întrebat, începe a te îndruma cum să-ți ieși ție mai bine; să știi că acela urmărește un scop ascuns, și nădăjduiește ca prin tine să-l ajungă mai curând. Să n'ai încredere în el.

Când cineva îți vorbește despre isprăvurile sale ori despre iscusința cu care a scos la capăt un lucru să știi că acela nu e nici isteț și nici n'a făcut vre-o ispravă, prin iscusința lui, ci de i-a reușit vre-un lucru, a fost numai întâmplare, la care el poate nici nu s'a gândit.

Când cineva îți spune vre-un lucru despre care zice că l-a auzit prin sat, fără să-ți mai aducă aminte dela cine, să știi că n'a auzit dela nimeni, ci noutatea a născocit-o el.

Când cineva vorbește numai despre sine și despre ai săi; să știi că acela e un om slab, a cărui hărnicie nu se vede, — fiindcă n'are ce se vedea, — și pentru aceea spune ce n'a făcut, sau ce ar fi trebuit să facă, pentru a crede lumea că și el a făcut ceva.

Dacă cineva se laudă mereu cu vre-un neam de-al său care a fost om mare, să știi că laudărosul acela e un neam slab, și de nimica; și se laudă cu hărnicia și înțelepciunea altuia, întocmai ca pisica, care lingând blidele

din bucătărie se laudă că moșul ei a fost un tigru puternic, care dedea piept cu leul.

Când doi inși se laudă împrumutat, despre anumite isprăvuri; să știi că amândoi mintesc, și lucrurile n'au fost tocmai așa cum le arată ei.

Dacă cineva îți spune vre-un lucru, și, pentru a te face să-l crezi, se joară ori se blastamă — să se facă așa, să i-se întâmple asta ori cealaltă —; nu-l crede, căci omul care numai prin jurăminte și blestemuri caută să câștige crezare, nu e vrednic de ea.

Omul care vorbindu-ți, spune mereu cuvinte nefolositoare și fără însemnătate, ca — asta, nu-i așa, așa zicând, și așa, și pe azi încolo, de pildă, nu știi ce, ce știi eu — și altele de felul acesta, să știi că e târziu al minte și la judecată.

Omul care mereu se laudă cu bunătatea, dărnicia, blândețea și răbdarea lui, să știi că e om rău, zgârcit și fățarnic, căci vrea să facă să creadă lumea că el are tocmai aceea ce însuși vede și știe că-i lipsește.

Când cineva vorbește despre mâncare, să știi că e flămând.

Dacă în ograda ori în casa cuiva vezi neorânduială, unelte de tot felul îngrămădite și nici una nu e la locul ei; să știi că și sufletul acelu om tot așa de mare neorânduială este; căci lucrurile din afară sunt icoana sufletului.

Dacă la vre-un ceas înaintat din zi intri în casa cuiva și găsești pe femeie măturând,

ștergând scaunul de praf sau aranjând altceva care nu era la locul lui, să știi că femeia aceea este o leneșe, căci numai când te-a văzut la porțiță și-a adus aminte ce trebuie făcut în casă.

Omul care vrând să-și apere părerea cu orice preț, zbierând, suduind ori mârșindu-se; să știi că e slab și n'are dreptate, de oarece mânia și sudalma sunt armele celui slab, care nu găsește alte dovezi.

Când cineva îți imbie ajutor fără să îl fi cerut, să știi că urmărește un scop, care poate să fie în folosul ori în paguba ta, dar la tot cazul în folosul lui.

Omul care te laudă când ești de față, nu te va lauda când nu ești de față, dacă nu chiar te va bârbi, căci cine te laudă în față, te laudă numai pentruca tu să crezi că el are despre tine părerea pe care nu o are, ori pentruca să-l lauzi și tu. Se înșala acela care se bucură de lauda în față.

Omul care se laudă că muncește numai pentru binele mulțimii, să știi că tot ce face, face numai pentru scopurile lui proprii, și numai binele lui și-l caută.

Acela care se uită împrejur când vrea să-ți spună ceva, să știi că nu e om de omenie, ci ori vrea să-ți spună o minciună, ori să clevească pe cineva.

Acela care și-a spus o taină zicând că numai ție și-o descopere, să știi că a mai spus,

curești și primar la Cluj. Iar când pisica nu-i acasă, șoarecii joacă pe masă.

Intoarcerea în țară a dlui Titulescu.

La sfârșitul săptămânii care s'a scurs, a sosit la București, venind dela Geneva, unde a fost ca reprezentant al României la Liga Națiunilor, dimpreună cu d. Mihalache, d. ministru de externe, Nicolae Titulescu.

Dsa a venit ca să aștearnă M. Sale Regelui pentru iscălire învolala (acordul) încheiată la Geneva cu Cehoslovacia și Jugoslavia. Această învolală a fost aprobată de parlamentele din Praga și Belgrad, urmând ca să o aproabe și parlamentul dela București și M. S. Regele. D. Titulescu a așteptat să se încheie mai întâi anumite învoiele (convenții) cu Jugoslavia, privitor la multe chestiuni, cari de ani de zile stăteau nelămurite între noi și țara vecină.

Incheindu-se aceste convenții și încetând toate neînțelegerile dintre noi și Sârbi, d. Titulescu a recomandat să se primească acordul încheiat la Geneva.

Tulburări în Grecia.

Am fost amintit într'un număr de mai înainte al acestei gazete, că guvernul dlui Venizelos din Grecia a dizolvat (împrăștiat) Camera deputaților, neavând majoritate și că s'au fixat noi alegeri.

Alegerile au avut loc tot la 5 Martie, ca și în Germania. Din alegeri partidul liberal al dlui Venizelos a ieșit înfrânt de partidul populist al dlui Tsaldaris. Văzând înfrângerea guvernului, generalul Plastiras, un om de încredere al dlui Venizelos, a voit să împiedece cu armata ajungerea la putere a dlui Tsaldaris. De aceea, în noaptea după alegeri, generalul Plastiras (care de neam e român din Tesalia), a intrat cu armata în Atena și a proclamat dictatura, făcându-o aceasta cunoscută prin o proclamație către țară. Totodată a luat sub pază pe d. Tsaldaris și pe alți câțiva fruntași politici. Dar ceea ce i-a reușit lui Plastiras în 1922 (când el a condus revoluția care a delatrat pe regele Gheorghe și regina Elisabeta),

de data aceasta nu l-a mai reușit. — Contrarii lui s'au dovedit destul de puternici pentru a se măsura cu el. Civili, și o parte din armată n'au vrut să-l recunoască. Generalii Othoneos și Condilis s'au ridicat contra lui, tot cu armată. De asemenea a fost contra lui amiralul (comandantul corăbiilor) Hag'kiriakos. Plastiras a trebuit să o lea la tâlpășită. După un guvern Othoneos de câteva ceasuri, președintele Republicii d. Zaimis, a încredințat formarea guvernului dlui Tsaldaris. Noul guvern, e vorba să dea în judecată pe d. Venizelos și guvernul său, fiindcă au lăsat pe generalul Plastiras să facă lovitura de stat. În Grecia au mai fost miniștri înpușcați. Ce-a fost se mai poate întâmpla.

Cu toate că noul prim-ministru al Greciei e șeful unui partid regalist, se credem că nu se gândește la aducerea pe tron a fostului rege Gheorghe.

Germania după alegeri.

Din alegeri d. Hitler a ieșit învingător, deși nu în măsura în care se aștepta. Pentru că să poată schimba constituția, i-ar trebui să aibă în parlament o majoritate de două treimi. De aceea ar dori să atragă de partea sa și partidul catolicilor din Germania, așa numitul centru. Pertractările acum se urmează.

Guvernul Hitler și-a mai pus de gând să unească mai strâns țările din Germania. Spre acest scop a făcut să abdică sau în caz de opunere, a delaturat cu puterea guvernele din Bavaria, Saxonia, Badeu și din alte state și le-a împrăștiat și dietele. D. Hitler vrea să aibă singura în mână sa întreaga putere de conducere, în tot cuprinsul țării.

A început apoi o prigoană și împotriva jidanilor, fiind partidul lui un partid antisemit.

O altă țintă a dlui Hitler e să lupte contra tratatului de pace dela Versailles și să alipească și Austria la Germania.

În Austria de altfel s'au și început mișcări în vederea acestui scop. În numărul viitor vom scrie mai pe larg despre aceasta.

Dă glas și fostul împărat Wilhelm.

Gazetele englezești scriu că împăratul Wilhelm, care și-a fost pierdut domnia la sfâr-

șitul anului 1918, după pierderea marelui războiu, a început să se miște și el.

A chemat la orașelul Doorn din Olanda unde și-a petrecut anii exilului, pe membrii familiei sale. A abzis apoi de dreptul său la tronul Germaniei, în favorul fiului său mare, a fostului moștenitor de tron. Totodată a dat ordin ca toți feciorii săi — și are vreo 6 — să între numai decât în armata germană.

Din partea sa și-a arătat numai dorința ca să-și poată sfârși zilele vieții pe pământul Germaniei.

Acum nu mai rămâne decât ca Hitler să schimbe constituția republicană dela Weimar din 1919, iar după aceea bătrânul președinte al Republicii germane, mareșalul Hindenburg să se retragă și să fie proclamat împărat fostul Kronprinz, Eifel Frideric.

Deocamdată guvernul german a dat ordin ca la serbările naționale pe toate clădirile publice să se arboreze (pună) steaguri cu vechile culori ale împărăției germane (roșu, alb, negru).

Se vede că Germania socotește că a sosit vremea ca să șteargă toate urmele păcii dela Versailles. Iar asta nu-i a bună, căci numai la întărirea păcii nu slujesc astfel de lucruri.

Țările Europei din nou se împart în două tabere.

Conferența dezarmării nu e nici o nădejde să ajungă la bun sfârșit, cu toată că s'au dus la Geneva și miniștrii englezi Macdonald și Simon. Increderea în reușită și-a pierdut-o chiar și d. Titulescu.

Din prilejul conferinței dezarmării s'au dovedit că își stau față în față două grupuri de putere. De o parte Franța, Polonia și Mica Înțelegeră, cari luptă să se respecte tratatele de pace, de alta Germania, Austria, Ungaria și Bulgaria, de partea cărora a trecut și Italia, care are dușmănie față de Franța și Jugoslavia.

În loc de dezarmare, cele două tabere vor începe să se înarmeze din răspuțeri, în vederea unei noi răfueli, care pare că nu va mai întârzia mult.

Dr. Goriolan Suetu

Vaci bune de lapte

Celea mai bune vaci de lapte sunt în Olanda. O vacă olandeză în vârstă de 5 ani dă în 300 de zile peste opt mii de litri de lapte din cari se pot scoate 263 kgr. de unt.

Expoziția dela Chikago

La Chikago în America se va ținea anul acesta o mare expoziție, spre aducere aminte de 100 de ani dela întemeierea orașului. Chikago nostru ne înfățișează un placat cu care Americanii își fac reclamă, chemând public cât mai mult la expoziție.

șitul anului 1918, după pierderea marelui războiu, a început să se miște și el.

A chemat la orașelul Doorn din Olanda unde și-a petrecut anii exilului, pe membrii familiei sale. A abzis apoi de dreptul său la tronul Germaniei, în favorul fiului său mare, a fostului moștenitor de tron. Totodată a dat ordin ca toți feciorii săi — și are vreo 6 — să între numai decât în armata germană.

Din partea sa și-a arătat numai dorința ca să-și poată sfârși zilele vieții pe pământul Germaniei.

Acum nu mai rămâne decât ca Hitler să schimbe constituția republicană dela Weimar din 1919, iar după aceea bătrânul președinte al Republicii germane, mareșalul Hindenburg să se retragă și să fie proclamat împărat fostul Kronprinz, Eifel Frideric.

Deocamdată guvernul german a dat ordin ca la serbările naționale pe toate clădirile publice să se arboreze (pună) steaguri cu vechile culori ale împărăției germane (roșu, alb, negru).

Se vede că Germania socotește că a sosit vremea ca să șteargă toate urmele păcii dela Versailles. Iar asta nu-i a bună, căci numai la întărirea păcii nu slujesc astfel de lucruri.

Țările Europei din nou se împart în două tabere.

Conferența dezarmării nu e nici o nădejde să ajungă la bun sfârșit, cu toată că s'au dus la Geneva și miniștrii englezi Macdonald și Simon. Increderea în reușită și-a pierdut-o chiar și d. Titulescu.

Din prilejul conferinței dezarmării s'au dovedit că își stau față în față două grupuri de putere. De o parte Franța, Polonia și Mica Înțelegeră, cari luptă să se respecte tratatele de pace, de alta Germania, Austria, Ungaria și Bulgaria, de partea cărora a trecut și Italia, care are dușmănie față de Franța și Jugoslavia.

În loc de dezarmare, cele două tabere vor începe să se înarmeze din răspuțeri, în vederea unei noi răfueli, care pare că nu va mai întârzia mult.

Dr. Goriolan Suetu

Vaci bune de lapte

Celea mai bune vaci de lapte sunt în Olanda. O vacă olandeză în vârstă de 5 ani dă în 300 de zile peste opt mii de litri de lapte din cari se pot scoate 263 kgr. de unt.

ori va mai spune-o și altuia; de oarece, ce nu stă într'o gură, nici în două nu stă.

Pe omul cărui îi place să vorbească numai despre sine, nu ți-l vei putea face prietin decât dacă vei vorbi și tu despre el.

Acela care povestindu-și vre-o ispravă, zice: — N'au vrea să mă laud —, să știi că tocmai atunci se laudă și ar vrea să-l mai laude și alții.

Omul cinstit și cu sufletul curat, niciodată nu vorbește despre sine ori despre ai săi, iar dacă întâmplător vine vorba, el o schimbă îndată. Când vorbește cu cineva, nu face semne, nici nu se uită în laturi.

Omul care se hulește spunând că el nu poate face asta sau cealaltă, ca altul dintre oei de față, să știi că așteaptă să zici că poți și a făcut mai mult. Dacă vrei să ți-l faci dușman, n'ai decât să aprobi ce zice el. Acetia sunt fățarnicii și lupii în piele de oaie, cari fac tocmai ea femeia care având oșpeți și dându-le plăcinte, mereu se seuză că n'au reușit plăcintele, că nu e destul de bună lespede, că a pus prea mult unt de sunt, prea fragede, ori prea multe ouă, de sunt prea pie-loase. Acestea le zicea însă ea oșpeții să i-le laude că sunt foarte bune, cum de fapt și erau.

Unul dintre oșpeții însă, necunoscător de oameni, zice și el ca ea: — Intr'adevăr că nu sunt chiar cum ar trebui.

Și ce credeți că a făcut femeia? S'a bucurat? — Numai că nu i-a trântit lespede în

cap, așa se mâniase, numind pe bietul acela om prost și necrescut, și crezându-l de cel mai mare dușman, nu l-a mai chemat la masă niciodată.

Așa zicea badea Partenie despre omeni, și nu doară că ar fi citit undeva în vre-o carte, și știa din pățite, din viața lui de șapte zeci și cinci de ani, și din băgarea de seamă cu cari îl înzestrase Dumnezeu. Și am zis, și mai zic: — Rar de tot când da greș badea Partenie întru „ghiciuluirea“ oamenilor, de nici să fi fost cel mai mare „filosof“ cum îi ziceau atenii, sau „psiholog“ — cum i-ar zice un tânăr student dela școlile cele mari din Cluj.

Când ne va ajuta bunul Dumnezeu, vom mai povesti cititorilor noștri despre badea Partenie Filozoful și despre înțelepciunea lui, dorind cât mai multori să și-o însușască.

N. Lupu

Hoț iscusit. La Belgrad în Sârbia, poliștii au dus în fața comisariului pe un tânăr netrebnic, pe care l-au prins cu mai multe furțișaguri. Comisarul a început cercetarea, luând la întrebări pe tânărul arestat. Când s'a isprăvit interogatorul și hoțul a fost trimis la temniță, comisarul de poliție a băgat de seamă că îi lipsesc lui însuși din buzunare: punga cu bani, tabachera, mânușile și o batistă scumpă. Adecă i-le furase chiar hoțul în timpul cercetării! Tânărul „meșter“ a fost judecat la doi ani închisoare.

Un nemaipomenit cutremur de pământ în California

14 orașe distruse — 23 cutremure în 24 ore —
Sufe de morți și mii de răniți

Periclită și bogata țărișoară, California, așezată ca o limbă de pământ în partea de apus a Americii de Nord, a trecut în zilele de 10 și 11 Martie, printr-o grea încercare. Mai ales partea de sud a țării a fost zguduită de cutremur de pământ atât de puternic și atât de repetat încât se spune că nu s'a mai pomenit așa ceva din cele mai vechi timpuri.

14 orașe distruse

Ținutul năpăstuit de cutremur trebuie să fie destul de întins, căci după cum spun gazețele cele mari, au fost distruse nu mai puțin decât 14 orașe. Drept că prin părțile Americii orașele sunt mai dese decât la noi, totuși pentru patrușprezece orașe trebuie loc.

Cel mai năpăstuit dintre toate este mai ales orașul *Los Angeles* și împrejurimile sale. Din cauza mișcării pământului s'au rupt și firele telefonice și căile ferate așa încât cei cuprinși de valul nenorocirii nu pot fugi nici nu-și pot anunța durerile. Pentru a vedea nenorocirea întâmplată, au plecat pe deasupra orașului *Los Angeles* mai multe avioane. Sburătorii au văzut lucruri îngrozitoare: rezervoare mari de benzină cuprinse de flăcări, rezervorul cel mare de apă, din care mergea apă în tot orașul, răsturnat. Toate casele mai înalte sunt răsturnate, oamenii rămași vii alcargă în locurile deschise ca nebuni. Și ce e mai înfiorător, au văzut grămezi mari de trupuri omenești, morții acestei grozave nenorociri.

23 de cutremure în 24 ore

De sigur însă că nu știm decât o mică parte din nenorocirea care trebuie să fie de nelăchipuit pentru noi cari n'am gustat atari spaime. După cum se vestește au fost în timp de 24 de ceasuri nici mai mult decât 23 de cutremure. Cei mai vechi în ani își amintesc poate de vre-un cutremur care s'a simțit și pe la noi, care fără a strica orașe și a omorî oameni, a produs totuși mare spaimă. Ce a fi fost dar în California unde au urmat, de seara până în cealaltă seară, tocmai 23 de cutremure mari și distrugătoare. Desigur a trebuit să fie ceva asemănător cu sfârșitul lumii.

Sufe de morți și mii de răniți

Jalea locului o rostese însă mai răspicat mulții morți și răniți. Numai în *Los Angeles* au fost școți până acum de sub dărâmaturi vr-o sută de morți și peste cinci mii de răniți. Chiar și dacă în celelalte orașe și sate împrejur-

Celce a aprins parlamentul german

Dăm aici fotografia celuce s'a făcut vestit în toată lumea, prin aprinderea parlamentului german, a bolșevicului olandez *van der Lubbe*.

muitoare n'ar fi mai mulți morți și răniți decât în acest unu, tot jaleaare puteri de a stă-pâni aceea țară.

Iată un semn al puterilor lui Dumnezeu învățații din vremile noastre tot caută să priceapă puterile acestea ale adâncului pământesc. Ba se laudă că știu totul, ba chiar că ar putea să prezică timpul cutremurelor de pământ. Nu vor putea însă niciodată să ocolească primejdiile și prăpădul acestor cutremure. Cu toate acestea omul modern se încrede, își umflă pieptul, zidește palate înalte, ca acel turn al Babilonului, pentruca atunci când e palatul plin, în câteva ceasuri, să nu mai rămână nici piatră pe piatră.

Nc.

„Agru“ la Comloșul Bănățean

Zi de mare praznic a fost pentau parohia română unită Comloșul Bănățean, Duminica din 26 Februarie a. c., pentrucă în aceea zi, — la îndemnul păr. Gheorghe Medoia — a luat ființă cu multă însuflețire, organizația parohială a „Agrului“, ca o vitoare santinelă de pază a sfintei noastre biserici aci la granița de vest a scumpei noastre patrii. Comitetul acestei organizații a fost ales după cum urmează: președinte, inv. director Valer Besu; vicepreș. Ion Pasou; secretar Valer Groșfolean; cassar Gheorghe Nartea, iar membrii în comitet: Vichente Stanciu, Todor Croitoru, Ion Groșfolean Riciu, Mihai Polverejan și Vichente Boabeș.

Tot în aceea zi s'a făcut și reconstituirea Reuniunii „sf. Maria“ a femeilor, cu un număr de 60 membre, care va conlucra cu „Agru“, spre slava lui Dumnezeu și progresul acestei parohii. Prezidentă a fost aleasă Dna Iulia M. Medoia; vicepres. Dna Elena Besu; cassiera Ioana Urșche; secretar Valer Besu; controloare Ana Nartea și Patri Balan.

Facă bunul Dumnezeu, ca „Agrul“ să se estindă tot mai mult, ca prin el, concentrându-ne toate puterile și rugăciunile noastre, să putem readuce „pacea lui Dumnezeu în Impărăția lui Dumnezeu“. Așa să fie!

Boala beției

La ministerul Armatei s'a făcut socoteala și s'a găsit, că mai bine de 25 la sută dintre tinerii chemați la recrutare nu sunt buni pentru armată din pricina beției.

Dintre copii, 45 la sută, mor din pricina, că părinții lor sunt bețivi și copiii din părinți bețivi se nasc bolnavi.

Oftica se ospătă mai ales din pricina beției, 30 la sută din ofticoși sunt bețivi.

Mai mult de 40 la sută dintre bolnavii aduși la spitale în fiecare an, suferă de boale pricinuite de beție.

Dintre copiii născuți la sate, peste 48 la sută mor înainte de 5 ani, din pricina că părinții lor sunt bețivi.

În anul 1929, s'au cheltuit la noi în țară numai pentru beuturi bețive, 16 miliarde Lei, ceea ce înseamnă 40 la sută din bugetul statului, 50 la sută din exportul țării și 900 lei pe an de cap de locuitor.

Schimbarea legii reformei agrare

Sfaturile ministrilor, la cererea Domnului Ministru de agricultură, a hotărât să schimbe unele părți din legea pentru reforma agrară și anume acelea cari privesc prețul pământului expropriat. În Transilvania, în Banat, în Bucovina și în unele părți din Vechiul Regat, comisiile de revizie, au statorit prețuri atât de mari, încât pământul expropriat costă de 2—3 ori mai mult ca și pământul ce se găsește de vânzare prin împrejurimi.

Conferințele „Astrei“ la Blaj. Duminică, 12 Martie a vorbit Rev. Domn. Dr. Aug. Tatar, canonic, rectorul Academiei teologice, despre *Criza sufletească din zilele noastre*. În cuvinte simțite și convingătoare a arătat cum sufletele tuturor ni-se sbat astăzi într-o neliniște chinătoare și distrugătoare. Nu mai găsim în noi nici o tărie, ci filințe neajutorate ne lăsăm pieirii. Și toată această stare deplorabilă se datorește păcatelor noastre, este o urmare a unei vieți ticăloase, lipsită de avânturi înălțătoare, tinzând spre ceace e curat și frumos. Mai putem găsi vreun liman de izbăvire? Desigur că da. Ilustrul conferențiar ne-a arătat și lumina care va aduce mântuire sigură sufletului chinuit. Este nemuritoarea învățătură din Sf. Scriptură, este izvorul de apă vie, blândul și dreptul Mântuitor *Isus Hristos*. El, și numai El, va putea tămădui sufletele noastre, bântuite de neliniște, apăsate de păcat, făcându-le curate, iubitoare de ceace e frumos și dornice de o viață neprihănită.

Sâmbătă seara, în 11 Martie d. profesor Dr. Coriolan Suciu, redactorul paginii politice a ziarului nostru, a ținut la *Sighișoara*, fiind invitat de Despărțământul „Astrei“ din Târnava-Mare, o însuflețită conferință despre „*Adunarea națională dela Blaj din 3/15 Mai 1848*“

Câte biserici sunt în Roma. Roma are 390 biserici, 160 capele și 53 case de rugăciune. Mai are apoi 44 cimitire. Mica Romă, care este Blajul, are 5 biserici, 7 capele, o casă de rugăciune și 2 cimitire.

Nebunile omenească. Citim într'un ziar comercial, că în Brazilia au nămicit până acuma nu mai puțin de 12 milioane 160 mil de saci de cafea. Gâciți, pentruce? Pentruca să nu scadă prețul cafelei. Așa au făcut de altfel și cu bucatele. Le-au întrebunțat pentru încălzirea locomotivelor și a cazanelor. Și apoi să le mai dea Dumnezeu roadă?

Fată schimbată în băiat. La clinica din Budapesta s'a făcut o operație grea, dar care dă de gândit la multă lume. O fată foarte frumoasă a fost operată și schimbată din fată în băiat. N'o fi una de ala mare... cum știu să crolască numai Ungurii!

Un oraș de vânzare. Doamne multe se mai aud pe lume. Cică în America de Sud s'ar afla un oraș cu 5000 de locuitori, cu gară, postă, școli, etc., care a fost cumpărat de un englez. Acesta a pus să se dărâme orașul întreg, spre a se vinde materialul, piatră, cărămizi, etc. Numai de l-ar lăsa locuitorii.

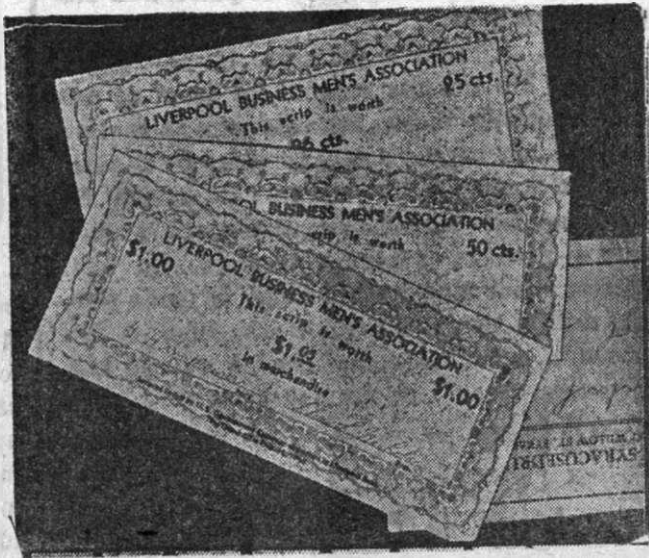
Hârtie de aramă. În Avizona, o localitate, care are atâta aramă că n'are ce face cu ea, locuitorii au hotărât să facă hârtie din aramă. Se spune că hârtia de aramă e mult mai bună și mai țiltoare ca cealaltă.

Învățătorii cari nu dau pildă bună poporului. Păr. Vasile Eoghi din Halmașd, jud. Sălaj, ni-se plânge, că în ziua de 12 Februarie Cercul Cultural al învățătorilor a ținut acolo adunare. Preotul și poporul i-a așteptat să vină la biserică, dar n'au venit, ceace foarte l-a supărat pe oameni. Poporul nu

Criza cea mare din America

Toate sunt mai mari și mai puternice în America decât la noi. Băncile noastre au trecut de mult peste criză, și anume așa că oamenii au mers și și-au ridicat banii. În America aceeaș nebunie i-a apucat acum pe oameni și deodată s'au nimicit mai multe mii de bănci. Văzând orașele, ce mare comedie se face, au scos ele însele bani, ca să nu se oprească orice comerț și industrie. Chipul nostru ne înfățișează cei dintâi bani de necaz, scoși de orașul Liverpool.

ascultă și nu vede bucuros pe acei domni, cari nu-și împlinesc ei înșiși datorițele față de Dumnezeu mai întâiu, și pe urmă pe cele față de oameni. Preotul și poporul aștepta, și cu drept cuvânt, ca luminătorii poporului să vină să ia lumină dela izvorul luminei. Ei însă n'au venit, și poporul de aceea i-a urit și nu i-a ascultat. Și bine a făcut. Ce zice dl revizor din Sălaj la această purtare a dlor învățatori?

Mal sunt sclavi? Da, mai sunt sclavi adecă robi, și încă mulți, peste 5 milioane pe întreg rotogolul pământului, și anume în Abisinia (ținut în partea răsăriteană a Africii, lângă Marea Roșie), în Africa și în Asia. Ei sunt vânduți, asemenea vitelor noastre, viața lor neprețuind decât foarte puțin, după cât sunt de tineri și de tari. Ne numim creștini și civilizați sau culți, oamenii de acum, și suferim la 1933 ani dela nașterea lui Hristos sclavi pe lume!

O familie de 5 persoane moare înăbușită de fum. Lângă Ploiești s'a întâmplat o mare nenorocire. Toma Ardeleanu împreună cu soția sa, cele două fete și un băiat, s'au culcat liniștiți, după ce și-au isprăvit treburile casei. Din cauza focului mare din sobă, s'a aprins o bără în perete și a început să ardă mocnit. Dimineața, vecinii văzând că ieșe fum din zidul casei lui Ardeleanu, au dat fuga să-l vestească. Au bătut în ușă, dar nu le-a răspuns nimeni. S'au uitat pe fereastră și au văzut pe Ardeleanu stând la masă cu coatele răzimate în mâni. Au spart ușa și l-au aflat pe toți morți, înăbușiți de fumul din bără.

Se vor scumpli vitele. Se știe că până acum de multă vreme Jugoslavia nu mai lăsa să trecem vitele pe la ei, spre Italia. Astfel Italianii ne având pe unde le trece în țara lor, nu le cumpărau și noi păgubiam. Iată că acum Jugoslavia și-a deschis granițele și astfel vitele noastre se vor scumpli iar cât de curând.

Femele în armată. În Brazilia, un general a cerut ca femeile, în caz de război, să meargă și ele ca bucătărese și îngrijitoare. Bine a făcut. Dacă cer drept de vot, să aibă parte și de treabă. Femeilor însă nu le-a venit la socoteală și au strigat în gura mare împotriva. Cum s'ar zice la război înapoi și la plăciute, înainte.

„Mai bine lucrător în România decât inginer în Rusia“. În orașul Satu-Mare a sosit de curând un inginer ungur cu numele Bărány, care s'a întors din țara bolșevicilor, după mai mulți ani de petrecere acolo. Inginerul ungur a plecat din România „de rău

și de rău” cum zicea el, iar acum se întoarce „de bine”. Cât a stat în Rusia bolșevicii i-au dat de lucru într-o fabrică mare, peste care l au făcut poruncitor. Și cu toate acestea d. Bărány s'a întors acasă la noi, unde spune că *de-o mie de ori* e mai bine decât în Rusia! Și mai spune d. Bărány că vrea mai bine să fie lucrător cu palma în România, decât inginer și director de fabrică la bolșevici. În Rusia viața e un chin, iar oamenii umblă îmbrăcați în sdrențe. Intre bolșevici chiar și inginerii trăiesc tot cu groaza în sân, că pot să-și piardă viața în fiecare clipă. „Cine laudă stăpânirea bolșevică — spune inginerul Bărány — este ori un nepriceput, ori un mare înșelător“.

Copii opărit. Într-o comună de lângă Târgu-Mureș, săteanul Gheorghe Ignat umbla să ridice de pe cuptor o oală mare cu apă fiartă și, împiedecându-se, a turnat apa în capul unui copilăș de doi ani ce se juca pe lângă vatră. Copilul a suferit arsuri cumplite și a doua zi a murit în chinuri grozave. Copilul nu era al lui Ignat și părinții aproape au înebunit de durere.

Părinți barbari. În comuna Budoi din județul Bihor, învățătorul satului se ruga într-una de părinți, să-și trimită copiii la școală. S'au aflat însă și câțiva oameni fără minte, cari n'au dat ascultare învățătorului. Omul școlii i-a amenințat cu amendarea, precum cere legea. Drept răspuns părinții cei răi au năvălit asupra învățătorului și l-au bătut crunt. Urmarea a fost că Heller Anton, Lakatos Alexandru și Vig Gabor, bătăușii, au fost arestați de jandarmi și trimiși în lanțuri la parchet.

Câtă datorie are România. Dl T. Pisani arată, în ziarul „Argus” dela București, că România are acum o datorie publică de nu mai puțin ca 141 miliarde Lei. O sumă îngrozitoare! Când am ieșit din război, România n'avea aproape nici o datorie. Cum și pe ce s'a făcut atâta amar de datorie? Cine a papat acești bani mulți? Cu ce se resimte țara pe urma atâtor datorii? Cine poartă vina? La toate aceste nu putem da decât un singur răspuns: vina o poartă toate guvernele de după război. Și acum urmează să plătim această datorie. Dl ministru Madgearu lucrează din greu ca să putem plăti, dară n'avem de unde și pace. Așteptăm vremuri mai bune, dar când au fost nu le-am știut prețul.

O Jidancă trecută la catolicism provoacă Jidanii să urmeze învățătorii lui Hristos. Încă în 1932 dșoara Rosalia Maria Levy a trecut la catolicism. Ea este o scriitoare vestită și este membră a „frățietății de rugăciune pentru convertirea Evreilor”. Mai zilele trecute dșoara Levy a

scris în gazeta Papii „L'Osservatore Romano” un articol, prin care provoacă pe toți Evreii pământului să treacă la adevărata religie a lui Isus. Ea nu-și poate stăpâni îndestul mirarea că poporul jidovesc nici nu vrea să audă despre Isus, cu toate că și el a fost evreu. Ei roagă pe Evrei să treacă acum, în anul sfânt, la 1900 de ani dela moartea lui Isus, cât mai mulți la creștinism.

Statul începe să cruțe. Dl ministru al finanțelor a depus zilele trecute la Camera un proiect (plan) de lege, prin care se formează o comisiune din 5 domni mari, cari vor face tot ce se poate, supraveghind ca să nu se facă nici o risipă și oprind orice numire nouă în posturile vacante (cari n'au funcționari). Necazul e că cruțarea a început prea târziu, după ce 14 ani s'au risipit banii cu amândouă mâinile. Bine ar fi, dacă cei puțin de acum s'ar cruța și s'ar desființa subsecretariatele de stat, cari n'au nici un înțeles, și dacă nimenea, nici chiar deputații și senatorii, n'ar primi decât câte o singură leață.

Câți struguri de masă exportăm. Înainte de război România importa struguri. După război ea exportează struguri de masă în Polonia, Germania și alte țări. În 1928 am exportat 86 sute de chintale (măji = 100 kg.), în 1929 am exportat 135 sute de chintale, iar în 1930 au trecut granița 384 sute de chintale în valoare de 55.011 mii Lei.

Astma și fierea. Astma este o boală care se cunoaște de pe aceea, că bolnavul abia mai poate răsufla și se tot înădușă. Un doctor german a vizitat multă vreme pe o femeie de 50 ani, care era astmatică, și a observat că are pietri în fiere. Ca să o scape de acest necaz, a operat-o scoțându-i pietrii din fiere. De atunci femeia s'a vindecat și de astmă. În urma acestui caz medicul Dr. Kraft susține, că astma este în legătură cu fierea și că mai întâiu trebuie vindecată fierea și atunci se vindecă și astma. Cece aveți astmă, cercetați-vă deci prin un medic bun.

Se revarsă apele. S'a început pe toată lumea. Apele râurilor mari, a Dunării mai ales au început să se reverse. Pe tot întinsul Dunării, unde țărnușul a fost mai jos, apele au ieșit din matcă, inundând satele și orașele. Intre satele inundate este mai ales comuna Popina (jud. Durostor). Peste o sută de case sunt sub apă. Și oamenii au fost siliți ca să scape de cap de iarnă să-și iee ce pot și să pribegiească. Revărsarea apelor e cauzată de încălzirea pe neașteptate a aerului, astfel că zăpada n'a avut vreme să se topească pe încetul.

Câte femei au votat la Madrid. Se știe că printre țările cari au parte de război bolșevic e și Spania; mai ieri o țară creștină-catolică. Acum bolșevicii au pus acolo mâna pe putere, răsturnând totul ca să susul în jos. Astfel au pus și pe femei la vot. Și la Madrid, capitala Spaniei, mulțurile au votat mult mai multe ca bărbații.

† Viorel Neamțu, absolvent din 1931 al Școlii Comerciale Superioare din Târgu-Mureș, a murit la clinica din Cluj, în urma unei boale câștigate la militarie. A fost înmormântat în cimitirul eroilor, în 17 Februarie, având parte de o înmormântare frumoasă. Facă-i Dumnezeu partea cu dreptii!

* Atragem atențiunea CITITORILOR NOȘTRI asupra știrii de Inserate a fabricii HEINRICH FRANCK SOEHNE S. A. R. pentru industria produselor de cafea, București-Brașov.

Trei dorinți

— După o poveste veche —

de Eugen Bucur

Că norocul nu fuge niciodată după om, ci mai vârtos omul trebuie să alerge după el, e o vorbă adevărată, știută de toată lumea. Dar tot atât de adevărată e și aceea că norocul e lumecos ca peștele și, când crezi că-l ții mai bine, atunci îți scapă din mână. Deci dacă izbutește vreodată să-l prinzi, apoi trebuie să fii ouminte și să te știi ținea de el, căci altfel pățești ca și oamenii a căror întâmplare ne-o spune povestea următoare:

Se zice că doi însurați tineri, bărbat și femeie de curând căsătoriți, trăiau în deplină fericiere, fiindcă aveau toate cele trebuincioase și mai cu seamă nu lipsea dintre ei dragostea adevărată, care trebuie să fie la temelie oricărei căsnicii.

Ca mai toată lumea însă, aveau și ei singura greșală că nu erau mulțumiți cu soarta lor și, oricât le mergea de bine, doreau să le meargă și mai bine. Din aceasta greșală adesea se nasc multe dorinți nebune, de cari, vezi bine, nu era scutită nici mîntea tinerilor din povestea noastră. Odată doreau să aibă cutare ogor al moșierului bogat din sat, altă dată casa și ograda vecinului cu tot ce se găsea în ele, altele apoi își ziceau că ce bine le-ar prinde vreo câteva sute de mii de Lei și așa mai departe, azi își poșteau una, mâine alta, ca te miri ce lipsuri închipuite să-și poată acoperi cu acestea.

Intr'o seară, când ședeau în tihnă lângă cuptor, iată că răsare înaintea lor o femeie albă și mititică, atât de mică, încât nu era mai înaltă de un cot și care răspânda în casă un miros plăcut de flori, de care ei n'au mai

simțit până atunci niciodată. Femeia aceasta era frumoasa zână a piticilor, căreia-i plăcea să vină câteodată din împărăția ei îndepărtată și să se arate între oameni. Când se arătă zâna, lampa se stinse, dar în casă totuși nu se făcu întunerec, căci minunata femeie împrăștiă în jurul ei o lumină roșietică, asemenea celei de pe cer înainte de răsăritul soarelui.

În fața acestei arătări, tinerii noștri mai întâiu au încremenit de spaimă, dar când zâna a început să le vorbească cu bunătate, inoetul cu inoetul, le veni inima la loc și-și ridicară ochii spre ea, ca să o privească în față.

— „Văd că v'ați speriat, zice ea, dar n'a-veți de ce vă teme, căci eu sunt prietena voastră, zâna piticilor, care aduce tot felul de bunătăți oamenilor buni. Știu că trăiți în bună înțelegere și pentru aceasta vreau să vă răsplătesc cu ce vă poștește inima. Puteți deci să vă doriți trei lucruri și acelea vi-se vor împlini.”

Bărbatul atunci atinse ușor cu cotul pe nevastă-sa, ca și cum ar fi voit să spună.

— „Ee, că asta n'ar fi rea treabă! Așa s'ar putea împlini măcar câteva din multele dorinți visate până acum.”

Nevasta însă, ca toate femeile, numai decât se gândi că ce bine ar fi să aibă o ladă plină cu tot felul de haine scumpe, ca: ii albe ca zăpada, cusute tot în flori și forme cari de cari mai alese, apoi niște pieptare și catrințe tot în fir de aur, cum nu se văd nici la bogătanțele cele mai mari din sat, ba și câteva cărpe de mătase pe cari să-ți fugă ochii când scilipesc în lumina soarelui și atâtea altele, ce putea ea gândi ca un cap de muiere ce era.

Dar zâna cea bună era mai cuminte decât ea și, când a dat cu șocoteala că ce fel de gânduri i-se învârt prin cap, zise cu blândețe:

— „Băgați de seamă, nu vă prea pripitiți cu spunerea dorințelor ca să nu cereți lucruri netrebnice și pe urmă să vă pară răul încă vă dau un termen de opt zile, în care răstimp să chibzuți bine ce ce v'or fi mai de folos și și numai după aceea să mă spuneți dorința.”

— „Așa-i și mai bine”, își zise bărbatul și astupă gura muierei cu palma ca să nu-i scape o vorbă nesocotită și să dorească vreun lucru fără de preț.

Zâna se făcu nevăzută și lampa se aprinse

iarăși. În locul mirosului plăcut de mai înainte, casa se umplu de mirosul rău al gazului.

Oricât de fericiți erau acum oamenii noștri, înănt în locul stelelor de pe cer vedeau numai taleri de aur, totuși nu se simțeau scăpați de griji, căci în marea lor lăcomie nu știau ce ar fi mai bine să-și aleasă. Ba, dela un timp, nici nu îndrăzneau să se mai gândească la seva, de teama ea să nu li-se opreasă mîntea la vreun lucru neînsemnat, iar gândul lor să fie șocotit ca o dorință spusă și astfel să scape din mână lucrurile mai bune ce le-ar putea dobândi.

„La urma urmelor”, zise femeia „până peste o săptămână avem destulă vreme să ne șocotim.”

În seara următoare, pe când cartofii se prăjeau pentru cină, ei ședeau iarăși lângă foc și se gândeau în tăcere la fericirea ce-i aștepta. Dar când muierea seose cartofii din oratiță și-i puse în blid, mirosul lor plăcut și așa pofta de mâncare și o făcu să-i scape vorba:

— „Ei, bărbate, de am avea acum și o bucată de cărtaboș fript lângă ei, ce bine ne-ar mai tihni cina de azi!”

Dar n'apucă bine să-i scape cea din urmă vorbă din gură, înainte de a-și da seama de ce a spus, se și împlini cea dintâi dorință: numaidecât răsări bucata de cărtaboș lângă cartofi. Cum a dorit așa s'a întâmplat.

Asum spuneți-mi, D-Voastră, care om ar putea să rămână nepăsător când vede că, prin o vorbă nesocotită, i-se duce norocul pe gât? Care ar fi bărbatul căruia nu i-ar veni să-și implante degetele în părul muierei pentru a-i scutura puțin capul ca să-i vină mîntea la loc și altădată să-și rumege mai bine vorba? Dar omul nostru, măcar că e foc de mînie, se stăpânește și-și varsă tot necazul în vorbele: „O, de ți-s'ar fi pus cărtaboșul sub nas. Însă vai... cum a zis așa s'a întâmplat. Abia a scăpat vorba și cărtaboșul s'a și așezat ca o mustață sdravănă de husar sub nasul nevastei sale, ca și cum ar fi crescut acolo și ar fi fost una cu obrazul.

E ușor de înțeles că necazul sârmanilor soți acum era chiar mare, căci două din cele trei dorinți s'au spus, însă ei nu s'au ales cu nimic, decât doar cu mustața. Mai puteau să aibă încă o dorință. Dar ce le-ar fi folosit tot bunul lumii, dacă ar fi fost să rămână femeia eu o astfel pe podoabă la nas? Le plăcea ori ba, erau siliți să o roage pe zâna ca să facă eu o mână nevăzută slujba pârberului și s'o scape de muiere de muștața blestemată. Au rugat-o deci să facă acest lucru și rugămîntea

Un cutrămur din Japonia

Japonia este țara cutremurelor. Nicăiri nu s'au întâmplat atâtea nenorociri în urma cutremurelor, ca acolo. Chi'pul nostru ne înfățișează cel din urmă cutrămur de pământ din Japonia și pe blefii locuitorii cari caută, printre ruine, avutul pierdut și nimic.

Strămoașa,
bunica lunară,
mama ia

la buna lor cafea cu lapte
numai

Veritabil Franck

cu
Râșnița de Cafea!

Dacă toate gospodinele
vor urma acest exemplu,
atunci vor lucra bine și
totodată vor practica economii!

le-a fost ascultată. Astfel s'a împlinit și a treia dorință.

Timerii soți priveau acum cu poftă unul la altul, însă ce putea să vadă? Nimic alceva, decât numai pe ei, cari erau tot cei de mai înainte. Acum însă și-au scos din cap gândul de a ajunge vreodată bogați, fără muncă și osteneală. Dealtfel în zadar s'ar mai fi și gândit la așa ceva, căci frumoasa zână a piticeilor nu s'a mai relators niciodată.

Frânturi din viață

Baba Hodoroaga și nunta lui Mitru

Abia rare răslețe se hârjoneau cu negurile, când Mitru al lui Mărdane se îndrepta cu coasa pe umăr, spre porțița așezată trainic, între stâlpii de cărămidă vâruită. Pe uliță încă liniște. Printre case și frunzele pomilor geana roșatică dinspre răsărit, se jură înflorată în privirea luminoasă a flăcăului. În gând îi tremura un cântec de-o fravă duiosie, cu mângâitoare resfrângerii în suflăt.

Un glas pițigiat îi frânse deodată frul lin al gândurilor.

— Mitrule... Mitrule maică!

Privirea-i întoarsă se izbi de sbârciturile unei fețe pământii. „Doamne, Hodoroaga”, gândi ca apucat de friguri. „De unde o fi răsărit?”

— Așa de dimineată, lele Simioand?

— O, dragul lelii, crezi că numai tu ești harnic? Hei, hei... în vremurile mele... și baba Simioana, zisă Hodoroaga, rămasă din noapte ca o amintire a întunericului, își opri rânjetul drept sub privirea flăcăului. Mitrule maică, să nu fii supărat. Nu făcea pentru tine. Găsești tu fete câte vrei, altfel decât pricâjită Sivului.

— Ce vorbești lele Simioand? Ce fel de pricâjită? Dar eu am duminecă nunta.

Hodoroaga își adună rânjetul în colțul buselor alburii.

— Ha... ha... Și vezi cum îi lumea asta? Doar spuneam eu că nu se poate. Și câte n'am ausit. Mie însă nu-mi place să vorbesc. Nu-s ca altele să bat mereu din gură.

— Lasă-le lele Simioand. Cine se uită în gura lor...

— Da cum să le lași? Ieri numai, mă oprește pe uliță Săftoiaia, și cum mie nu-mi place vorba, aproape cu sila mă face să ascult. „Știi că Mitru al lui Mărdane nu mai face nuntă cu Leana Sivului”. Da cum așa? „Da, iacă așa. La aia nu-i stau bine ochii în cap. Se zice că Mitru ar fi văzut o cu Ionuș și că... n'ar fi lucru curat”.

— Dar cum pot să spună așa ceva, lele Simioand?

— Lume rea, dragu lelii. Tu nu trebuie s'ascuți tot ce se spune... Inșă, fie vorba între noi, am cam văzut-o și eu cu Ionuș. Hei, hei!... Fetele în ziua de azi, nu mai sunt cum eram noi odată. Leana Sivului... N'o știu eu!... Ha... ha... ha... De unde nu-i foc, nu iese fum...

Boscorodind în sine, Hodoroaga se pierdu în ulița tot mai luminată, rânjetul-i rămase însă ghimpe în inima lui Mitru. Coasa nu voia să taie în ziua aceea. Când a bătut-o și-a dat peste degete și i-a făcut numai știrbituri. În cele din urmă a trântit-o și s'a dus să caute pe Ileana. Ghimpele din inimă răscolise în suflet gânduri neroade.

Ileana era însă fată cuminte și a știut să limpească mintea lui Mitru, tulburată de hodoroaga babei Simioana.

Nacu

Fel de fel

Vacile de jug

Mulți săteni țin vaci nu numai pentru lapte, ci și pentru jug. Cu vacile își ară pământul ce au și cu vacile își cară acasă și roadele culese de pe câmp.

Nu e rău să se întrebuințeze vacile la munca câmpului. Sătenii însă trebuie să fie cu mare grijă și să nu le prea obosească. Căci nu se poate aștepta dela vaci aceeași putere ca și dela boi. La arat și la cârat vacile trebuie purtate cu blândețe.

Vacile de jug trebuie hrănite bine, altfel slăbesc și nu mai pot munci ușor.

Cu câteva săptămâni înainte de fătare și vreme de patru săptămâni după fătare, nu e bine să se prindă la jug și trebuie cruțate de ori ce muncă.

Întrebuințarea vacilor la munca câmpului le face să fie mai sănătoase. De vacile de jug prind mai greu boalele. Mai ales oftica, nu se lipește niciodată de vacile, cari trag la jug, dacă acestea sunt bine grijite și purtate cu blândețe.

Vacile de jug fată mai cu ușurință ca și vacile cari stau nemîșcate în grajd.

Argintul omoară semința boalelor

Un învățat neamț a născocit un leac minuoat pentru a omori semința boalelor. Asume, dacă se aruncă într'un vas cu apă un ban de argint, toată semința de boală ce s'ar găsi în aceea apă, moare și apa se face curată și bună de beut.

Glas frumos

Italianii pentru a avea glas frumos, mănâncă multe sardele. Poate, că de aceea sunt italianii așa de buni cântăreți, fiindcă au la îndemână multe sardele. La noi, cei ce vreau să aibă glas frumos, mănâncă multe ouă nefierite.

Părul blond

Cine are părul blond trebuie să se îngrijească, ca acest păr să-și păstreze culoarea. Pentru aceea de trei ori pe săptămână, îl va spăla cu ceai pregătit din flori de romoniță. Se poate spăla și cu apă de ploaie, în care s'au fiert frunze proaspete sau uscate de lemn cânesc.

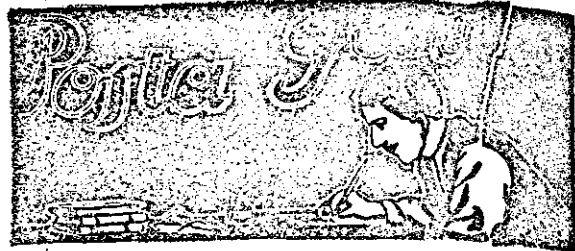
Femeile trăiesc mai mult

Se spune, că femeile trăiesc mai mult decât bărbații. Dovadă despre aceasta avem în Germania, unde s'a făcut socoteală și s'a găsit, că din 1000 de feciori, rămân în viață, trecând de 50 de ani numai 413 inși, iar din 1000 de fete, ajung la această vârstă peste 500.

Învățături pentru creșterea oilor și a vacilor de lapte

La București, sub conducerea Institutului zootehnic, s'a ținut în săptămâna trecută un curs de 7 zile, în care s'au dat tot felul de învățături asupra creșterii și vinderii oilor și a vacilor de lapte. La acest curs au luat parte mulți oameni, cari se cuprind cu creșterea oilor și a vacilor.

Cetiți „UNIREA POPORULUI”

Am primit câte 180 Lei dela următorii: Câmpian Victor, Chirilă Ioan, Mihăltan Ioan, Pop Ioan, Racoțian Ioan, Radu Nicolae, Târnavan Leon, Aron Victor, Ciulea Diomid, Mărginean Ioan, Moldovan Victor, Oltean Vasile, Smigelschi Vasile, Vasile Crișan, Ioan Ioanette, Morar Victor, Simion Domșa, Mărginean Ioan, Ioan Popa, Nicole Pop, Nicolae Popa, Pompiliu Simonet, Ioan Velicea, Ioan Băcilă, Zaharie Hentea, Ioan Todoran, Benjamin Maior, Valer Nobili, Ioan Cismăș, Ioan Mocan, Melinte Pop, Ioan Borza, Ioan Brânzeu, Damian Emil, Damian Vasile, Octavian Pop, Victor Barna, Teodor Branea, Octavian Dragoș, Ioan Mărcu, Anghel Ștefan.

Virgil Negrea, Pop George, Rinea Ioan, Suciu David, Nicolae Fehete, Laurean Marian, Traian Negrea, Ioan Pop, Vasile Rusu, Teodor Sărmășan, Lazar Bodean, Emanoil Crețu, Ioan Filip, Nicolae Giurca, Alexandru Samoilă, Eugen Bărsan, Liviu Brânzeu, Ioan Ciotea, Traian Lazar, Simion Marcu.

Ioan Moldovan, Virgil Papiu, Șofron Pop, Traian Șteful, Virgil Anca, Liciniu Lucaci, Simion Nicoră, Nicolae Platon, Ioan Pop, Liviu Costea, Aron Moldovan, Aurel Tămaș, Augustin Folea, Adrian Nestor, Savitea Cornea, Const. Tatu, Iosif Cătean, Iacob Oancea, Ioan Magde.

Ioan Neagu, Filip Gabor, Nicolae Muntean, George Bitea, Nicolae David, Simu Ioan, Virgil Hațegan, Ioan Șerban, Nicolae Galea, Iuliu Popa, Valer Șandru, Vasile Șerban, Ioan Păcurar, Traian Pop, Ștefan Secetă, Stoian, P. Templan, Parohia Bărdești.

Câte 360 Lei: Grama Iuliu, Aurel B. Măsară, Maxim Pop, Moisiu Tarna, Gavril Metea, Ioan Bogdan, I. Teodor, Liciniu Papiu.

Alte Sume: Toncean Dumitru 150; Gh. Dănilă 200; Ioan Comanac 150; Liviu Marele 252; Z. Ionescu 200; Iuliu Popa 10; Dumitru Tilea 50; Baciu Nicolae 30; Emilian Aldea 720; Ana Porime 75; Trifu Dan 20; Teodor Suciu 99; Căminul Dr. A. Rusu 75; Iuliu Șurub 330; Dr. Șt. Drăgășan 330; Teodor Căndea 200; Victor Fărcaș 580; Oprincă Ioan 570; Pop Gavril 160; Abrud Teodor 90; Barbu Solomon 140.

Berghian Nicolae 330; Brad Ionită 200; Păculea Aurel 250; Aurel Horvat 340; Elie Berghizan 120; Valeriu Florian 1010; Ioan Măsară 862; Vasile Coman 50; Nicolae Tărcan 150; Alex. Târnavan 280; Amos Frâncu 720; Iosif Pop 80; Nicolae Băcel 100; Morariu Ioan 60; Ioan Petraș 50; Vasu Vasile 315; Crișan Ioan 430; Iosif Cristian 80.

Valeriu Stoian 90; Miron Radu 80; Iuliu Păsturea 150; Victor Pop 340; Teodor Maier 240; Vasile Moldovan 280; Aurel Pop 300; George Nicolau 140; Teodor Păcurean 30; Cornel Muntean 50; Vasile Călugăr 280; Simion Moldovan 500; Ioan Crăciun 205; George Vamoș 50; Vasile Laslo 125; Silviu Hațegan 135; Virgil Stanciu 60.

Redactor: IULIU MAIOR.

Esarândare

Cazele bisericii gr.-cat. din Luduș (Turda) Strada Regele Ferdinand (fostul hotel Beret) se vor esarânda pe timp de 3 ani, cu început dela 1 Maiu 1933. Esarândarea se va face prin licitația ce va avea loc în 2 Aprilie 1933, ora 4 p. m. în cancelaria parohială. Prețul de statutare 20.000 Lei anual. Condițiunile de licitație se pot vedea în orice zi la oficiul parohial gr.-cat. din Luduș.

139 1-1

Curatoratul bisericesc

Iubiți cititori!

Nu uitați să trimiteți prețul abonamentului la foaie!